

วิจารณ์ผลการทดลอง

การใช้สารกำจัดวัชพืช imazethapyr ในถ้ำเหลืองที่มีต่อประสิทธิภาพการควบคุมวัชพืชภายหลังการฉีดพ่น 3 - 7 14 21 28 และ 35 วัน ในแปลงที่มีการตัดตอซัง และไม่ตัดตอซังก่อนการปลูกสามารถควบคุมวัชพืชประเภทใบแคนได้เล็กน้อยถึงปานกลาง เมื่อใช้สารกำจัดวัชพืชในอัตรา 16 20 และ 24 กรัมสารออกฤทธิ์ต่อไร่ล่วงในแปลงที่มีการเพาตอซังก่อนการปลูกจะเห็นว่า การใช้สารกำจัดวัชพืชทั้ง 3 อัตรา มีประสิทธิภาพในการควบคุมวัชพืชประเภทใบแคนได้ถึงสมบูรณ์จากการทดลองเห็นได้ว่า ในแปลงที่มีการเพาตอซังก่อนการปลูกและใช้สารกำจัดวัชพืช ในอัตราสูงสุดของการทดลอง (24 กรัมสารออกฤทธิ์ต่อไร่) มีประสิทธิภาพในการควบคุมวัชพืชประเภทใบแคนได้เป็นที่น่าพอใจ รองลงมา คือ การใช้สารกำจัดวัชพืชในอัตรา 20 และ 16 กรัมสารออกฤทธิ์ต่อไร่ สำหรับประสิทธิภาพในการควบคุมวัชพืชประเภทใบกว้างนั้น พบว่า ในทุกกรรมวิธีการเตรียมแปลงปลูกและทุกกรรมวิธีของการใช้สารกำจัดวัชพืช imazethapyr ในช่วง 3 - 21 วัน ภายหลังการฉีดพ่น สามารถควบคุมวัชพืชได้เล็กน้อย หลังจากนี้ไม่สามารถควบคุมได้ ล่วงการควบคุมวัชพืชตระกูลกันนั้น พบว่า ไม่สามารถควบคุมได้ สาเหตุของ การควบคุมประเภทใบกว้างตลอดจนวัชพืชตระกูลกันได้เล็กน้อยหรือไม่สามารถควบคุมได้นั้น เนื่องมาจากในช่วงเวลาการฉีดพ่นนั้น วัชพืชมีการเจริญเติบโตมากทำให้เกิดการทนทานต่อ การกำลายของสารกำจัดวัชพืชจึงทำให้วัชพืชตายช้าและยากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแปลงที่ตัดตอซังและไม่ตัดตอซังก่อนการปลูก เนื่องจากวัชพืชที่ขึ้นในแปลงอยู่ก่อนแล้วจึงมีอายุมากขึ้น นอกจากนี้ยังพบว่า ลักษณะใบของวัชพืชตระกูลกันที่มีใบตั้งตรง ไม่เอื้ออำนวยต่อการรับสารกำจัดวัชพืช อายุ่งไว้กีดตามเมือพิจารณาในส่วนของอาการเป็นพิษที่เกิดกับถ้ำเหลืองอันเนื่องจากการใช้สารกำจัดวัชพืช พบว่า เมื่อใช้สารกำจัดวัชพืชทั้ง 3 อัตรา ในแปลงที่มีการเตรียมแปลงปลูกทั้ง 3 วิธี ทำให้ถ้ำเหลืองแสดงอาการเป็นพิษเล็กน้อยถึงปานกลาง ในช่วง 3-7 วันหลังการฉีดพ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อใช้สารกำจัดวัชพืชอัตรา 24 กรัมสารออกฤทธิ์ต่อไร่ ในแปลงที่เพาตอซังก่อนการปลูกนั้นอาการลดลงจนกระทั่งไม่แสดงอาการ

เป็นพิษอีกเลย จากการทดลองสังเกตุเห็นว่า การใช้สารกำจัดวัชพืชในอัตรา 24 กรัมสารออกฤทธิ์ต่อไร่ ทำให้ถัวเหลืองแสดงอาการเป็นพิษมากกว่าการใช้สารในอัตราที่ต่ำกว่า ในทุกกรรมวิธีการ เตรียมแปลงปลูก ประกอบกับช่วงเวลาการใช้สารกำจัดวัชพืชค่อนข้างล่าช้า คือ ฉีดพ่นเมื่อถัวเหลืองมีอายุ 12 วัน (ระยะ V1) ซึ่งเป็นช่วงที่ถัวเหลืองมีใบจริง เกิดขึ้นแล้วทำให้เกิดอาการเป็นพิษได้มากขึ้นและจากลักษณะตั้งกล่าวนี้จึงล่งผลให้การเจริญเติบโตทางด้านความสูงของถัวเหลืองในช่วง 7-21 วัน ภายหลังการฉีดพ่นสารกำจัดวัชพืช เป็นไปอย่างล่าช้า เนื่องจากการที่ถัวเหลืองได้รับพิษทำให้มีการชักกระเพาะ เจริญเติบโตในระยะแรกของการเจริญเติบโตและ เมื่อทำการเบรียบความสูงของถัวเหลืองภายหลังการฉีดพ่น 28 วันไปแล้วพบว่า การใช้สารกำจัดวัชพืชในอัตรา 24 กรัมสารออกฤทธิ์ต่อไร่มีผลทำให้ความสูงของถัวเหลืองน้อยกว่าการใช้สารกำจัดวัชพืชในอัตราที่ต่ำกว่า อย่างไร ตามเมื่อทำการตรวจสอบปริมาณวัชพืชแต่ละประเภท พบว่า ปริมาณวัชพืชประเภทใบแคนที่ระยะ 14 28 และ 35 วัน ภายหลังการฉีดพ่นสารกำจัดวัชพืช imazethapyr ที่อัตราต่าง ๆ ในแปลงที่มีการตัดตอชัง ไม่มีการตัดตอชัง และเพาตอชังก่อนการปลูก พบว่า ปริมาณวัชพืชลดลงตามการใช้สารกำจัดวัชพืชในอัตราที่เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแปลงที่เพาตอชังก่อนการปลูก ส่วนปริมาณวัชพืชประเภทใบกว้างนั้น ถึงแม้ว่าประสิทธิภาพการควบคุมวัชพืชดังกล่าวมีเพียงเล็กน้อยก็ตาม แต่ยังพบว่า ในแปลงที่เพาตอชังก่อนการปลูกมีปริมาณวัชพืชน้อยกว่าแปลงที่มีการตัดตอชังและ ไม่มีการตัดตอชังก่อนการปลูก เนื่องจากในแปลงที่เพาตอชัง ได้มีการกำจัดวัชพืชไปบางส่วนแล้ว จึงทำให้วัชพืชที่ขึ้นมาใหม่มีอายุไม่มาก และมีปริมาณน้อยกว่า ในแปลงที่มีการตัดตอชังและ ไม่มีการตัดตอชังก่อนการปลูก ที่มีวัชพืชขึ้นอยู่ในแปลงตั้งแต่เริ่มปลูกถัวเหลือง มีการเจริญเติบโตขึ้นเรื่อยๆ จึงมีปริมาณวัชพืชมากขึ้น สำหรับปริมาณของวัชพืชตระกูลกุก พบว่า จากการที่ไม่สามารถควบคุมวัชพืชตระกูลกุกได้ไม่ ว่าจะใช้สารกำจัดวัชพืชอัตราสูงหรือต่ำจึงมีปริมาณวัชพืชอยู่มาก อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบกับการเตรียมแปลงปลูกพบว่า แปลงที่เพาตอชังก่อนการปลูก มีปริมาณวัชพืชตระกูลกุกน้อยที่สุด จากผลกระทบในด้านต่าง ๆ ที่มีต่อถัวเหลืองจึงทำให้ผลผลิตและองค์ประกอบของ

ผลผลิตของถั่วเหลืองที่ได้ไม่สูงเท่าที่ควร กล่าวคือ ในแปลงที่มีการตัดตอชั้ง ไม่ตัดตอชั้ง ตลอดจนการเผาตอชั้งก่อนการปลูกให้จำนวนเมล็ดต่อฝักใกล้เคียงกัน เมื่อใช้สารกำจัดวัชพืชทุกอัตรา รวมทั้งการไม่ใช้สารกำจัดวัชพืช ส่วนจำนวนฝักต่อต้นนั้นพบว่าแปลงที่ไม่มีการตัดตอชั้งก่อนการปลูกให้จำนวนฝักต่อต้นต่ำที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากแปลงดังกล่าวมีวัชพืชขึ้นปักคลุมมากเป็นเหตุให่องค์ประกอบผลผลิตลดลงได้ สำหรับน้ำหนัก 100 เมล็ด ในแต่ละแปลง เห็นได้ว่า แปลงที่มีการตัดตอชั้งและไม่ตัดตอชั้งก่อนการปลูกให้น้ำหนักเมล็ด มีค่าใกล้เคียงกันแต่มีน้ำหนักน้อยกว่าในแปลงที่มีการเผาตอชั้งก่อนการปลูกซึ่งให้น้ำหนัก 100 เมล็ด สูงกว่า เมื่อใช้สารกำจัดวัชพืชทั้ง 3 อัตรา เนื่องจาก แปลงที่เผาตอชั้งก่อนการปลูกมีวัชพืชที่ค่อยแก่งแย่งธาตุอาหารจากถั่วเหลืองน้อยกว่าแปลงที่ตัดตอชั้งและไม่ตัดตอชั้งก่อนการปลูกที่มีวัชพืชอยู่มาก ทำให้น้ำหนักเมล็ดน้อยลงจึงล่วงผลให้ผลผลิตต่ำไว้ในแปลงที่มีการตัดตอชั้งและไม่ตัดตอชั้งก่อนการปลูกไม่สูงเท่าที่ควร แต่ก็แม้ว่าผลผลิตในแปลงที่มีการเผาตอชั้งก่อนการปลูกสูงกว่าแปลงอื่น ๆ ก็ตาม แต่ผลผลิตที่ได้ยังอยู่ในระดับที่ต่ำอยู่เมื่อเปรียบเทียบกับการทดลองของอนุสรณ์และอริยันต์ (2532) ซึ่งได้ผลผลิตเท่ากับ 336 - 351 กิโลกรัมต่อไร่ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการใช้สารกำจัดวัชพืช imazethapyr ในอัตราที่สูง จะทำให้ถั่วเหลืองแสดงอาการเป็นพิษและชักการเจริญเติบโตในช่วงระยะเวลาหนึ่ง รวมทั้งการที่ถั่วเหลืองมีการออกดอกเร็วแต่มีปริมาณดอกน้อยลง (Schaik and Probst, 1958)